

25^e zondag door het jaar 21-22 september 2024

**—
decanaat Ieper - Poperinge**

Aperitief: Doodsangst (Waar is het kind in mij gebleven)

- Freek de Jonge en Nits (1994)

<https://www.youtube.com/watch?v=NHuCPCINyY8>

Waar is het kind in mij gebleven
Dat zich verbazen kon
Waar is die jongeman in mij?

Er schuilt een oude man in mij
Die het beste met de wereld voorheeft
Die het leven doorheeft
Die piekfijn uit kan leggen hoe het zit
Er schuilt een oude man in mij
Die met het gelijk van een tiran
Waakt over mijn geweten
Met het selectief geheugen
Van een Tweede-Kamerlid

Er schuilt een oude man in mij
Die voor mijn teevee gezeten
Naar de chaos in de wereld kijkt
En daarvan heimelijk geniet
Die meewarig tuurt
Naar het gestumper van wat idealisten
Die van het kastje naar de muur gaan
Met een kluitje in het riet

Waar is het kind in mij gebleven
Dat zich verbazen kon
Dat bang was
Als het onbekende kwam
Waar is die jongeman in mij
Die overal in meeinging
En met een onbegrensd vertrouwen
De wereld op zijn schouders nam

Er schuilt een oude man in mij
Die niet naar zijn kinderen luistert
Omdat hij vindt dat
Ze ook nooit luisterden naar hem
Er schuilt een oude man in mij
Die zich door mijn vrouw
Op zijn wenken laat bedienen
Met mijn gebaren sprekend met mijn stem

Er schuilt een oude man in mij
Die languit op mijn bank ligt
En bij elke oproep
Aan zijn medeleven geeuwt
Het is die oude man
Die kind noch jongeman duldt
En uit pure onmacht
Zijn doodsangst overschreeuwt

Waar zijn die twee in mij gebleven
Ze moeten mij behoeden
Voor die man met zijn bittere gelijk
Ze huizen nog in mij die twee
Dat weet ik in mijn twijfel
Als ik om mijzelf moet lachen
Als ik in de spiegel kijk

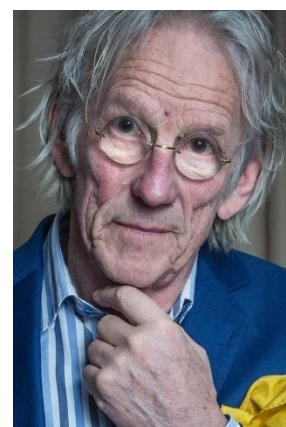
Uit: Dankzij De Dijken (1994)
Muziek: Henk Hofstede / Robert Jan Stips

Lied: ZJ 207 Voor kleine mensen

<https://www.youtube.com/watch?v=nWbTsyVWX6E>

refrein: Voor kleine mensen is Hij bereikbaar,
 Hij geeft hoop aan rechtelozen,
 hun bloed is kostbaar in zijn ogen,
 Hij koopt ons vrij uit het slavenhuis.

Hij zal opkomen voor de misdeelden,
Hij zal de machten die ons dwingen
breken en binden, Hij zal leven,
onvergankelijk als de zon. (refrein)

Zoals de dauw die de aarde drenkt,
zo zal Hij komen en in die dagen
zullen trouw en waarachtigheid bloeien,
zal er vrede in overvloed zijn. (geen refrein)

Dan dragen de bergen schoven van vrede
en de heuvels een oogst van gerechtigheid,
een vloed van koren, golvende velden,
een stad rijst op uit een zee van groen. (refrein)

Zijn naam is tot in eeuwigheid,
zolang de zon staat aan de hemel.
Zijn naam gaat rond over de aarde,
een woord van vrede, van mens tot mens. (refrein)

Welkom

Zijn ook wij niet vaak, zoals de apostelen, in hetzelfde bedje ziek?
Twisten ook wij niet achter de rug van iemand anders
wie er de grootste, de beste, de aanzienlijkste is?
Dan kunnen we dus best even goed luisteren naar Jezus' Woorden van vandaag:
'Wie de eerste wil zijn, zal dienaar van de anderen moeten zijn'.
Ook voor ons niet altijd evident om aan anderen de voorrang te verlenen.

Vraag om ontferming:

Heer, ontferm U over wie niet in tel zijn bij de mensen,
omdat zij arm zijn, omdat zij verslaafd zijn,
omdat ze zwerven, omdat ze anders zijn.
Heer, ontferm U over ons.

Ontferm U over wie geen kind mag zijn,
omdat hij zijn vader moet vervangen,
omdat zij haar moeder moet vervangen of
omdat de omstandigheden hen geen kind laten zijn.
Christus, ontferm U over ons.

Ontferm U over wie genegeerd wordt,
over het hoofd gezien wordt
omdat een ander zich beter, groter, belangrijker voelt.
Heer, ontferm U over ons.

Eer aan God

Eer aan God in de hoge,
Schepper van hemel en aarde.
Hij schenkt ons leven, licht en liefde.
Hij schenkt ons zijn Zoon, die ons bevrijdt.

Vrede op aarde onder mensen
die handen reiken van volk tot volk
en zich verzoenen met elkaar
tot een wereld zonder grenzen.

Mensen in wie Hij welbehagen heeft,

om hun inzet voor vrijheid en gerechtigheid
en om hun streven naar eerbied
voor alles wat in zijn schepping leeft.

Eer aan God in de hoge,
want Hij sluit een Verbond
met de kleinen en de zwakken
en met allen die aan zijn Boodschap gestalte geven.

Vrede op aarde aan alle mensen
en zalig zij die vrede stichten,
want zij worden kinderen van God genoemd.

Moge Hij welbehagen vinden in ons,
als volk onderweg,
in het voetspoor van Jezus,
onze Messias en onze Heer. Amen.

Openingsgebed:

God, die zich als een vader ontfermt over de kleinen,
die in ons midden komt als wij vragen om hulp,
roep ons op, steeds opnieuw,
om het op te nemen
voor wie wordt gekleineerd,
om recht te doen aan rechtelozen,
om de deur van onze thuis
te openen voor wie aanklopt.
Door zó te handelen
maken we werk van uw woord
ons toegesproken in Jezus Christus,
uw Zoon en onze Broeder. Amen.

Eerste lezing: Uit het boek Wijsheid (Wijsh. 2, 12. 17-20)

12 Laten wij de rechtschapene belagen,
want hij is ons tot last en hij verzet zich tegen wat wij doen.
Hij verwijt ons overtredingen van de Wet
en hij beschuldigt ons ervan
dat wij afwijken van wat wij geleerd hebben.
17 Wij willen wel eens zien of zijn woorden waar zijn en ons overtuigen
van wat er bij zijn heengaan gebeurt.
18 Want als de rechtvaardige een zoon van God is,
dan zal die het voor hem opnemen
en hem redden uit de hand van zijn tegenstanders.
19 Laten wij hem maar eens op de proef stellen
met niets ontziende folteringingen,
om zijn zachtmoedigheid te leren kennen
en zijn geduld te toetsen.
20 Laten wij hem veroordelen tot een vernederende dood:
er wordt toch over hem gewaakt, zoals hij beweert.'

Tussenzang: Ps. 54 (53), 3-4, 5, 6 en 8

refrein: Toch is het God, die mij helpt, de Heer die mijn leven bewaart.

God, sta mij bij met uw Naam,
kom voor mij op met uw macht.

Luister, o God, naar mijn bede,
hoor wat mijn mond U zegt.

Overmoedigen vallen mij aan,
brutaal staan zij mij naar het leven,
zonder te denken aan God.

Toch is het God, die mij helpt,
de Heer die mijn leven bewaart.

Vergeld mijn bestrijders hun slechtheid,
breng hen ten val in uw trouw.

Offeren zal ik U dan van harte,
prijzen, O Her, uw weldadige Naam.

Tweede lezing: Uit de brief van de apostel Jakobus (Jak. 3, 16-4, 3)

Broeders en zusters,

16 Waar jaloezie en eerezucht heersen,
daar treft men ook onrust en allerlei minderwaardige praktijken aan.

17 De wijsheid van boven is vóór alles zuiver,
maar ook vredelievend, vriendelijk,
altijd voor rede vatbaar, rijk aan barmhartigheid
en aan vruchten van goede werken, onpartijdig en oprecht.

18 De vrucht van de gerechtigheid wordt in vrede gezaaid
voor hen die vrede stichten.

1 Waar komen bij u die vechtpartijen en ruzies uit voort?
Toch alleen uit uw eigen hartstochten, die u niet met rust laten?

2 U begeert wat u niet hebt.
U moordt en u zet uw zinnen op wat u niet kunt krijgen.
Dan gaat u vechten en strijden. U hebt niets, omdat u niet bidt.

3 En als u bidt, krijgt u niets, omdat u verkeerd bidt,
met de bedoeling namelijk om wat u krijgt,
uit te geven voor uw eigen hartstochten.

Tussenzang: ZJ 758 Jij die bent

<https://www.youtube.com/watch?v=kptexq-zRpU>

Refrein: Jij die bent: Ik zal er zijn voor u,
Naam die zin is van ons leven
wees nabij, word zichtbaar hier en nu,
Groeï in ons, kom in ons tot leven.

Jij die zegt: de minsten zijn mijn broeders,
die vanuit hun wereld tot ons spreekt,
die ons roept te zijn elkanders hoeder:
leer ons zien uw Licht dat open breekt. (refrein)

Jij die ziet hoe mensen dood gezwezen,
zonder waardigheid en zonder naam,
uitgesloten, altijd alles tegen,
Jij roept ons om aan hun kant te staan. (refrein)

Jij het Woord dat in ons waar moet worden,
wij uw stem voor wie geen stem meer krijgt;
Jij die hoop zijt op een nieuwe morgen,
wij het beeld van u die leven zijt. (refrein)

Evangelie: (Mc. 9, 30-37)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Marcus

30 In die tijd trokken Jezus en zijn leerlingen door Galilea.
Hij wilde niet dat iemand het te weten kwam,
31 want Hij was bezig met onderricht aan zijn leerlingen.
Hij zei tegen hen:
`De Mensenzoon wordt uitgeleverd en valt in de handen van mensen.
Ze zullen Hem doden, en drie dagen na zijn dood zal Hij opstaan.'
32 Ze begrepen dat woord niet,
maar ze durfden Hem er ook niets over te vragen.
33 Ze kwamen in Kafarnaüm.
Thuis vroeg Hij hun:
`Waar hadden jullie het onderweg toch over?'
34 Maar ze zwegen, want ze hadden onderweg ruzie gehad
over de vraag wie de grootste was.
35 Hij ging zitten, riep de twaalf en zei hun:
`Als iemand de eerste wil zijn,
zal hij de laatste van allen zijn en de dienaar van allen.'
36 Hij haalde er een kind bij, zette het in hun midden,
sloeg er zijn armen omheen en zei tegen hen:
37 `Wie een van zulke kinderen ontvangt in mijn naam,
ontvangt Mij.
En wie Mij ontvangt, ontvangt niet Mij,
maar Hem die Mij gezonden heeft.'

Overwegingen:

We kennen allemaal dit mooie gedicht van Hans Andreus:

*Jij bent zo mooi anders dan ik,
natuurlijk niet meer of minder
maar zo mooi anders,
ik zou je nooit anders dan anders willen.*

Een prachtige omschrijving van wat liefde is, een tekstje dat je vaak ook in huwelijksvieringen hoort of kan lezen op huwelijksaankondigingen. Heel mooi en tegelijkertijd ook heel moeilijk als je het in de concrete realiteit van elke dag wil beleven.

Verschillen tussen mensen, het anders zijn, is vaak helemaal niet zo gemakkelijk om mee om te gaan. Want als iemand een andere mening heeft, als iemand iets op een andere manier wil aanpakken dan je het zelf zou doen, dan wordt het allemaal veel minder evident.

En toch: "je bent zo mooi anders dan ik", zegt de dichter. En voegt er aan toe: "natuurlijk niet meer of minder". En dat doet me denken aan het symposium over conflicthantering, empathie en verzoening. Daar werden we op een bepaald moment gevraagd om onze handen te vouwen en te kijken welke duim bovenaan lag. Daarna moesten we onze handen opnieuw vouwen en ervoor zorgen dat nu de andere duim bovenaan lag. En toen vroeg de inleider: het voelt wel helemaal anders aan, maar is dat

nu beter of slechter? Het antwoord was duidelijk: het was niet beter of slechter, het was gewoon anders. ...

Zo eenvoudig is het allemaal. Terwijl, zoals ik al zei, het in het dagelijkse leven vaak anders uitdraait. Daar is het omgaan met het anders zijn van mensen soms moeilijk omdat verschillen vaak bedreigingen worden. En dan komen mensen tegenover elkaar te staan in plaats van mét elkaar.

Maar ook het omgaan met het anders zijn van God kan een opgave worden. Ook omgaan met wat Hij van ons wil, ook al is zijn wil een en al menslievendheid zoals we vorige week in de preek mochten horen. Want die menslievendheid gaat soms wel in tegen onze spontane neigingen. God vraagt andere dingen dan we vaak spontaan zouden willen doen. Hij is een andere God. Hij zet de wereld op zijn kop. Zoals Maria het in haar Magnificat uitzingt: arme mensen maakt Hij groot, rijken zendt Hij heen met lege handen.

Wie vol is van zichzelf komt in de kantlijn te staan, wie arm is m.a.w. alles van Hem verwacht, maakt Hij groot in de zin van sterk, vol vertrouwen, gedragen in en door het leven.

En om dat uit te drukken plaatst Hij een kind in hun midden. In de voorbije dagen hield dit mij bezig: wat zou Jezus bedoeld hebben door dit kind centraal te plaatsen? Waarvoor stàat een kind? Woorden die dan naar boven komen zijn: onbevangenheid, ontvankelijkheid en authenticiteit. Spontaneïteit ook. En dat zijn misschien wel de grondhoudingen waarvan God droomt dat wij ze weer zullen ontdekken. En er durven uit leven.

Met een grote openheid met anderen omgaan, verder kijken dan de pijn van het verleden, in de ander geen concurrent zien maar een bondgenoot met wie je samen zoveel meer kan bereiken dan alleen. En vooral misschien ook: je kwetsbaar durven opstellen. Misschien is dat nog de sterkste boodschap van een kind: je tonen zoals je bent, niet groter, niet sterker, niet stoerder. Zoals ik las in een tekst over ontmoeten: ontmoeten is je ware gezicht durven tonen, je vrees en onzekerheid opzij schuiven en iemand je vertrouwen schenken, je kleinheid en onmacht niet meer verbergen.

Als je mensen ontmoet bij wie je dit kan, dan is dat een zegen. Deze mensen zijn dan ook beeld van God. Net als Jezus dat kind omarmde, zo omarmt Hij ook elk van ons en mogen we ons bij Hem thuis voelen, thuis weten, thuis komen. Dat het ook jouw ervaring mag zijn.

Amen.

Mieke Kerckhof

Nog altijd hebben mensen ruzie over de vraag
wie de eerste is,
wie de belangrijkste.

Ik wil de grootste zijn...

En nog altijd klinkt het Jezuswoord:

als je de eerste wil zijn,
als je echt belangrijk wil zijn,
dan moet je dienaar worden
en de andere laten voorgaan.

Spiegel je aan een kind:

in alles afhankelijk,
in alles ontvankelijk
en beleef je leven als een dagelijks geschenk.

Zo moet je zijn

om de toekomst van God te kunnen ervaren.

De toekomst van God

dat is de wereld op zijn kop.

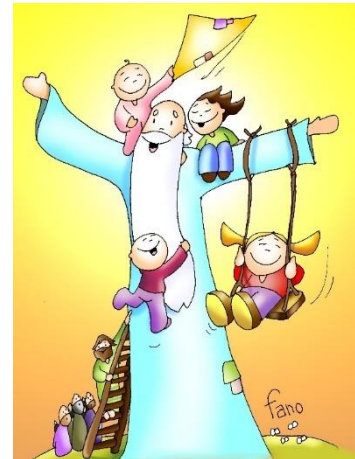
Daarom klinkt dit Jezuswoord

zo vaak in dovemansoren.

(Ward Vanoverbeke)

Jezus feliciteert allen
 die met lege en open handen bidden,
 die bedding zijn voor bovenaardse stromen,
 die vergiffenis willen ontvangen om hun zonden
 en mild zijn voor anderen,
 die geloven in het Rijk Gods
 en zich inspannen om erin te komen,
 die eenvoudig zijn
 als een kind en zuiver van hart zijn,
 die van God verwachten
 zoals een kind van zijn moeder en vader verwacht,
 die vrede brengen in een wereld
 met zoveel ontevredenheid,
 die durven getuigen van hun eenheid met Hem,
 met het risico uitgelachen, bespot
 en verweten te worden,
 die ronduit spreken over Jezus
 en geloven in het loon hierboven.

----- **Wie is de mooiste, de grootste?**

In een grote tuin bloeiden prachtige bloemen: rozen, leliën, ridderspoor, zonnebloemen en nog veel meer. Iedereen, die voorbij kwam lopen, bleef staan en bewonderde de bloemenpracht.

Maar op zekere dag hadden de bloemen ruzie met elkaar.
 Ze streden er om wie de grootste was, en ze gaven elkaar niets toe,
 ze waren trots en hooghartig.

De roos zei: "Ik ben de koningin van alle bloemen",
 maar de ridderspoor stond veel hoger op zijn stengel en haar kleur was toch veel mooier,
 en de lelie zei: "maar mijn geur is veel sterker", "en ik", riep de zonnebloem, "ben toch zeker de grootste".

Aan de rand, onder de bomen, bloeiden nog wat lelietjes van dalen.
 Ze waren klein, niemand zag ze bij al die bloemenpracht staan.
 Daar waren ze heel treurig om.

Op een zekere dag kwam een kind in de tuin.
 Zij wilde bloemen plukken voor haar zieke moeder.
 Zij dacht: "Ik zal haar blij maken met een mooie bloem,
 dan wordt ze zeker vlugger beter."

Ze keek naar de roos en wilde die afbreken, maar die stak haar met de dorens en riep:
 "Wat doe je, ik steek je, ik wil niet in een vaas staan."
 "Ik wil ook niet geplukt worden", riep de ridderspoor.
 De zonnebloem rekte zich in al haar grootte uit, zodat het kind haar niet af zou plukken.
 En de lelie verspreidde een zeer sterke geur, die ruikt te sterk voor in het ziekenhuis,
 dacht het kind, zij sloeg de lelie over.

Toen zag ze plotseling de lelietjes van dalen en het kind vroeg aarzelend:
 "Mag ik jullie plukken voor mijn zieke moeder?"
 De bloemetjes knikten verheugd en bogen hun stengeltjes.
 Het kind plukte een bosje en gaf het aan haar moeder, die keek het kind blij aan en was verheugd om het mooie bosje bloemen.

Woorden van geloof:

Ik geloof dat God ons heeft geschapen
naar zijn beeld en gelijkenis
en dat daarom elke mens recht heeft
op een menswaardig bestaan.

Ik geloof in Jezus,
die, gestorven en verrezen, in ons leeft
en ons aankijkt doorheen de ogen van elke mens.

Ik geloof in de Geest
die het vuur in ons aanwakkert
tot volgehouden inzet
voor vrede en gerechtigheid.

Ik geloof dat de schepping,
niet eindigde op de zevende dag,
maar dat zij ook in onze handen is gelegd;
dat alles wat gebeurt ons aangaat,
en dat onze bijdrage onmisbaar is. Amen.

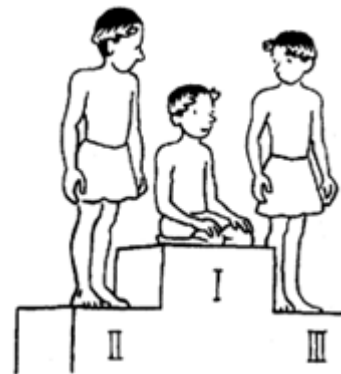

Voorbeden:

Bidden we voor wie zwak en weerloos is.
Dat hun kwetsbaarheid geëerbiedigd mag worden
en dat zij de eersten zouden zijn
naar wie onze bekommernis mag uitgaan,
zoals Jezus ons heeft voorgeleefd.
Laten wij bidden...

Bidden we om profeten in deze tijd,
die, in het spoor van Jezus,
ons blijven attent maken
op de onderdrukten en de zwakken
door hun levensverhaal te verwoorden
en het zichtbaar te maken.
Laten wij bidden...

Bidden we voor allen die leven
volgens het 'recht van de sterksten',
mensen die enkel oog hebben
voor hun eigen rechten en voordelen.
Dat zij tot bezinning komen en gewaarworden
dat dienstbaar zijn aan anderen
ten diepste gelukkig kan maken.
Laten wij bidden...

Lied: Wek mijn zachtheid weer – Huub Oosterhuis

-> Trijntje Oosterhuis: https://www.youtube.com/watch?v=hpQma7_nxOo

-> <https://www.franciscaansebeweging.nl/blog/2018/07/16/wek-mijn-zachtheid-weer>

Wek mijn zachtheid weer
Geef mij terug
De ogen van een kind

Dat ik zie wat is.
En mij toevertrouw
En het licht niet haat

Gebed over de gaven

Wat in de ogen van mensen 'klein' is,
is in uw ogen 'groot', God.
In Jezus hebt U ons
daar het beste voorbeeld van gegeven.
En daarom willen wij vandaag
opnieuw brood breken en wijn delen.
Dat het een uitnodiging mag zijn
om ook ons eigen leven te delen met anderen.
Dat vragen wij U door Christus onze Heer. Amen.

Groot Dankgebed

Wij danken U, God,
voor mensen die kunnen delen
om anderen een menswaardig bestaan te verzekeren,
voor hen die hun huis gastvrij openstellen.

Wij danken U, God,
voor mensen die kunnen luisteren
naar het leed van anderen,
die wonden genezen door de pijn te helpen dragen;
voor mensen die kunnen troosten.

Wij danken U, God,
voor mensen die rust en stilte brengen,
die oog hebben voor kleine dingen,
die zich verheugen in de grootheid van anderen.

Wij danken U, God,
voor mensen die honger naar gerechtigheid,
die lijden omwille van het onrecht
dat anderen wordt aangedaan.

Wij danken U, God,
voor mensen die mild zijn in hun oordeel,
die eerbied hebben voor het leven,
die hun hart openen voor vergeving en verzoening.

Wij danken U, God,
voor mensen die zuiver zijn in hun bedoelingen,
die oprecht zijn in hun woorden,

die trouw blijven aan hun vrienden.

Wij danken U, God,
voor mensen die zich spiegelen
aan de levenswijze van Jezus.
Met hen getuigen en loven wij U, God: **Heilig, ...**

Geen andere zekerheid is ons gegeven, Heer God,
dan op weg te zijn naar U.

Ons zoeken naar U
maakt ons tot een volk onderweg.
Mensen die verdwalen worden toegesproken
door Jezus, uw Zoon,
die de Weg, de Waarheid en het Leven is.
En als wij ons nestelen in onze zelfgenoegzaamheid,
Heer, roep ons dan weer op.

Toen Jezus die laatste avond met zijn vrienden aan tafel zat
gaf Hij hun een heilig teken:

INSTELLINGSVERHAAL

Verkondigen wij het mysterie van ons geloof:
Als wij dan eten van dit Brood en drinken uit deze Beker
verkondigen wij de dood des Heren totdat Hij komt.

Wij bidden U, Heer God,
stuur ons op weg in de geest van Jezus, uw Zoon:
dat wij nieuwe wegen van goedheid banen,
paden van gerechtigheid en onderlinge vrede;
dat wij het leven leefbaar maken
en het puin ruimen van ons egoïsme.

Doe onder ons profeten opstaan
die het vuur van uw goedheid brandend houden,
die uw licht laten stralen,
ook in donkere momenten van ons leven.
Door Hem en met Hem en in Hem
zal uw naam geprezen zijn, Heer onze God,
die ons doet leven dankzij uw Geest,
hier en nu en in de eeuwen der eeuwen. Amen.

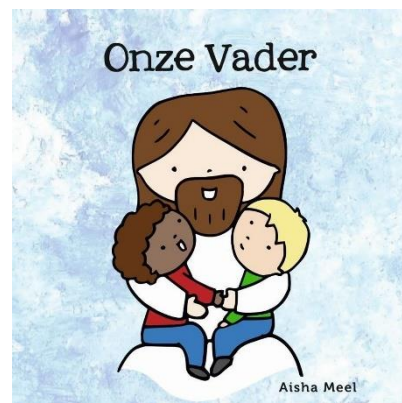
Onze Vader

“Wie Mij opneemt, neemt Hem op die Mij gezonden heeft.”
Met Jezus mogen we meebidden tot zijn Abba, zijn Vader,
die ook voor ons een Vader wil zijn:

Onze Vader,...

Vergeef ons, God,
wanneer we er niet in slagen
dit gebed daadwerkelijk te beleven.
Moedig ons aan,
houd ons hart brandend voor U en door U,
zodat wij hoopvol blijven uitzien
naar Jezus, Messias, uw Zoon.

Want van U is het Koninkrijk...

Vredeswens

Heer Jezus,
uw ontwapenend Woord
bevrijdt ons van onze hang naar macht.
Stimuleer ons tot kleine gebaren van vrede
en help ons mee te bouwen aan die nieuwe wereld
waarvoor Gij uw leven hebt gegeven.

De vrede van de Heer zij altijd met u.

Lam Gods

Communielied: ZJ 590 De eersten zijn de laatsten

➔ Nederland zingt: <https://www.youtube.com/watch?v=svywQTzib18>

➔ Zingt Jubilate: https://www.youtube.com/watch?v=d7ptzCN_Fgg

De eersten zijn de laatsten, wie nakomt gaat voorop,
zij moeten zich niet haasten, die leven van de hoop.

God moge ons behoeden, wij zien elkander aan,
de broeder kent de broeder als een die voor moet gaan.

Zo staat het voorgeschreven, zo is het steeds voorzeggd,
wie achter is gebleven krijgt eerstgeboorterecht.

Zo hoog zijn Gods gedachten, zij gaan de tijden door,
wie voor was blijft ten achter, wie achterbleef gaat voor.

Veracht dan niet de kleinen en die verloren zijn,
want God noemt hen de zijnen die laatgeboren zijn.

Slotgebed:

God, onze Vader, waar we ook gaan of staan,
laat ons getuigen van uw liefde.
Geef ons uw Geest, uw kracht om metterdaad in te gaan
op het appél van mensen die een beroep op ons doen.
Sterk ook hen die ver weg trekken
om met mensen zonder naam
uw evangelie van liefde te beleven. Amen.

Zegen en zending

Wij hoeven ons niet groter voor te doen dan we zijn.
God neemt ons zoals we zijn.
Hij beoordeelt ons niet op onze prestaties.
Als wij ons ook zo gedragen tegenover elke andere mens,
dan houdt Hij zijn zegenende en bewarende handen boven ons hoofd:
+ Vader, Zoon en H. Geest. Amen.

Dessertje:

Litanie voor kinderen

Voor hun lachende gezichten,
voor hun verborgen droefheid,
voor hun spontane gebaren,
voor hun ongekende kracht,
open onze ogen, Heer.

Voor hun open ogen,
voor hun vlugge voeten,
voor hun tekeningen,
danken wij U, Heer.

Als zij ons verwelkte veldbloemen geven,
als zij naar ons toekomen,
als zij ons de waarheid vragen,
open dan ons hart, Heer.

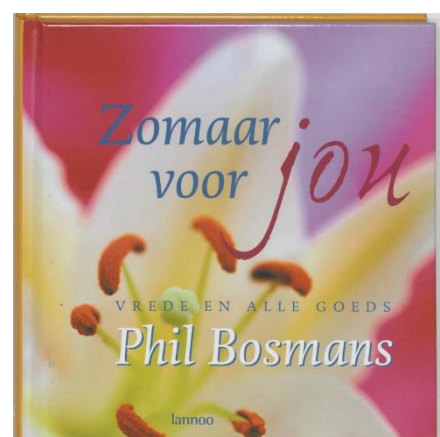
Maar als zij onhebbelijk zijn,
als zij trager of sneller zijn,
als zij lawaaijerig zijn,
leer ons dan geduld, Heer.

Phil Bosmans houdt in zijn boekje *Zomaar voor jou. Vrede en alle goeds* een pleidooi voor het eenvoudig mens-zijn.

Bij het zoeken naar de diepste reden van menselijk geluk
heb ik nooit het geld gevonden, het bezit, de luxe, het nietsdoen,
het profiteren, het feesten.
Bij gelukkige mensen vond ik aan de basis altijd een diepe geborgenheid
en een spontane vreugde om kleine dingen en een grote eenvoud.

Langs brieven, telefoons en vele gesprekken word ik binnengeleid
in de jungle, waar mensen elkaar vernederen, martelen en tot wanhoop brengen.
De jungle, waar de meest dierlijke instincten van de
mens hoogtij vieren.
Hebzucht, machtsmisbruik, hoogmoed, lage begeerten,
jaloezie, geweld ...
al die dingen, die door Jezus worden aangewezen als de
wortel van alle miserie.
Als ik dan machteloos bij de vele slachtoffers zit,
die uitgeput en aan het einde van hun krachten het
leven willen opgeven, heb ik zin om in deze geestelijke
verwildering te roepen:
Mensen, keer terug naar de meest eenvoudige dingen
van het leven, naar tevredenheid, goedheid en
vriendschap.

Gewone mensen. Wondere mensen.
Mensen waardoor een stroom van liefde in stilte over de wereld gaat.
Zij zijn oasen in onze woestijn. Zij zijn de sterren in onze nacht.